

get, oplyse, at der i „Nationaltidende“ for den 23de og i „Berlingske Tidende“ for den 25de ds. indeholdes udførlig Imødegaaelse af Angrebene paa Bjærgelavet. De paagældende hævde, at de ere optraadte fuldt ud forsvarligt ved den omtalte Lejlighed; de tilbød deres Assistance, men de blev afviste af Kaptajnen og anmodede om at forføje sig bort fra Skibet.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Ogsaa jeg maa fraraade det høje Ting at vedtage det af de to ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag. Jeg kan i det væsentlige henholde mig til de Grunde, som den ærede sidste Taler gav derfor. Ogsaa jeg mener, at skal man overhovedet ind paa at undersøge og overveje, hvorvidt der kunde være Anledning til at træffe Foranstaltninger fra Lovgivningsmagts Side imod de Forhold, som her påklages, bør det høre hjemme ved Overvejelser af Sølovens dertil sigtende Regler, og det er ikke dem, der her foreligge til Behandling. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg langt fra er en Ynder af noget som Monopoler, Ringe, Truster — hvad man nu vil kalde det Forhold fra en enkelt Bjærgningsentreprises Side, som man her klager over —, og hvis det kun er det, man vil til Livs, skulde jeg gerne være med til at overveje, hvad der i saa Henseende kunde gøres. Men jeg skønner i Virkeligheden ikke rettere, end at man allerede har betryggende Garanti i saa Henseende netop i den Paragraf i Søloven, som det ærede Medlem læste op. Jeg ved ikke andet, end at Forholdet her i Landet er dette, at naar et Skib kommer i Havsnød og tilkalder Hjælp enten fra Svitser eller fra Kystbeboerne, saa blive de Bjærgningskontrakter, der i saa Henseende indgaas, underkastede et Eftersyn enten af den permanente Voldgiftsret eller af Sø- og Handelsretten, og det ligger da i denne Myndigheds Haand at afgøre ganske frit og uden Hensyn til, hvilke Aftaler der er truffet mellem Skipperen og Kystbefolkningen og Entreprisen, hvor meget en saadan Bjærgning bør koste. Men, som sagt, skulde der alligevel mangle noget i, at man her træffer det retfærdige, skal jeg ikke nægte min Medvirkning til at overveje, hvad der i saa Henseende kan gøres. Kun mener jeg ikke, at det bør ske ved denne Lejlighed.

la Cour: Jeg vil takke den højtærede Minister for, at han vil tage det Spørgsmaal under Overvejelse, hvad der skal gøres, men til den højtærede Minister og den

ærede Ordfører (Johnsen) vil jeg dog sige, at jeg læser ikke Sølovens Bestemmelser slet saadan, som de gøre det. Selvfølgelig, naar et Skib strander, og der kommer Folk om Bord, som hjælpe, og Kaptajnen har maattet yde en stor Betaling derfor, antager jeg, at Søloven siger: Du kan indanke Sagen for Sø- og Handelsretten, og den afgør saa, om den Betaling, der er taget for Arbejdet, er ganske ubillig. Men et andet Spørgsmaal er, om der ikke er kommet flere til Bjærgningen, end der behøves eller Kaptajnen forlanger, og det har Sø- og Handelsretten intet at afgøre om. Den maa selvfølgelig sige: Her er foruden det store Bjærgelav, der har arbejdet saa og saa mange Timer, Svitser Bjærgningsentreprise kaldt til for at fuldføre Bjærgningen. Men denne kunde muligvis være fuldført uden den. Vi saa jo, hvordan det gik ovre paa Bornholm, hvor Svitser Skib kom bagefter, men hvor Sø- og Handelsretten, da Svitser var tilkaldt, maatte tilkende ogsaa dennes Bestræbelser for at komme de betrængte til Hjælp nogen Betaling. Jeg kan derfor ikke se, at Søloven i den Retning sikrer mod, at den skadelidte bliver udplyndret. Nu kan det gerne være, at denne Ændring mulig fører ind paa Søloven, men jeg ser dog intet til Hinder for, at vi i denne Lov kunne tage Bestemmelser om, hvordan der skal forholdes under Bjærgningen paa vore Kyster. Vi kunne godt her træffe Bestemmelser om, hvordan der skal forholdes i de enkelte Tilfælde.

Naar nu den højtærede Minister og den ærede Ordfører ere imod Ændringen, er der vel intet Haab om at kunne faa dette Ændringsforslag vedtaget i dette Ting. Jeg kan dog ikke sige andet, end at jeg paa en vis Maade er glad for, at jeg nu har faaet Lejlighed til at plædere Sagen lidt udførligere, end det muligvis ellers vilde være sket, og paaavis, at der er Trang til at faa en Lovordning her. Men da der, som sagt, ikke er Udsigt til at faa dette Ændringsforslag vedtaget, skal jeg paa egne og Medforslagsstillers Vegne tage Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget er saaledes taget tilbage, maa jeg spørge, om nogen optager det. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Rambusch: Der var i det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds' (la Cour) Udtalelser en vis Efterklang af Klager, der have været rettede fra Udlandets Side mod